

Членъ 250). Когато испадне единъ длъжникъ, заедно и онія които сж ся обвезали да плащатъ, нѣматъ право да ся тжжятъ единъ противъ други, за чястьта която ся дава, за курамж отъ всичкото имъ именіе, защото количеството, което ще ся появи отъ чястьтж на курамжтж, ще бжде повече отъ сумжтж на дългътъ, заедно съ лихвитѣ и съ разноскитѣ. Сирѣчь, ако бы да излѣзе повече отъ сумжтж на дългътъ и на другитѣ му разности, тогава появенното повече количество, спорядъ рѣдътъ на подписитѣ въ записътъ, принадлежи и ся пада на длъжниците съдружници, които имъ сж станжли поручителы по възложеніето.[*]

Членъ 251). Онзи кредиторинъ, който носи записъ подписанъ отъ испадналіятъ и обвезательтѣ му, че сж единъ за други поржчители, ако бы прѣди испадваніето имъ да е зель една чясть пары, за смѣткж на онова щото има да зима, тья земени пары ще ся свалятъ отъ сумжтж, и явно е че има право да влѣзе въ масжтж за остатокътъ и да ся тжжи противъ испадналіятъ, обвезательтѣ и противъ поручительтѣ му. А ако бы да платятъ тоя остатокъ обвезательтѣ и поручительтѣ, въ таквъ случай, и тѣ влазятъ въ масжтж на испадналіятъ за паритѣ които сж дали.

Членъ 252). Кolkото и да е было направено конкордато, кредиторитѣ пакъ иматъ право да ся тжжятъ противъ испадналіятъ и обвезательтѣ му.

(*) Защото като ся даде онова за което е былъ обвезанъ, тогава той ся избавлява отъ поручительството за онова количество, което е равно съ рѣченното повече появено количество.